

Fratta

I.

?Rossinhol, el seu repaire
m?iras ma dona vezet
e diguas li·l mieu afaire
et ill digua·t del sieu ver,
e man sai
com l?estai,
mas de mi·ll sovenha,
que ges lai
per nuill plai
ab si no·t retenha,

II.

qu?ades no·m tornes retraire
son star e son captener,
qu?ieu non ai paren ni fraire
don tant ho vueilla saber.?
Ar s?en vai
l?auzels guai
dreit vas hon ill renha,
ab essai,
ses esglai,
tro qu?en trop l?ensenha.

III.

Quan l?auzeletz de bon aire
vi sa beutat aparer,
dous chant comenset a braire,
si com sol far contra·l ser;
pueis se tai
que non brai,
mas de liei s?engenha,
co·l retrai
ses pantai
so qu?ill auzir denha.

IV.

?Sel que·us es verais amaire,
volc qu? ieu en vostre poder
vengues sai esser chantaire,
per so que·us fos a plazer.
E sabrai,

quan veirai
de vos l?entresenha,
que-il dirai.
Si ren sai
per qu?el lai s?en fenha,

V.

e si·l port per que·s n?esclaire,
gran gaug en devetz aver,
c?anc hom no nasquet de maire
tan de be·us puesca voler.

Ie·m n?irai
e·m mourai
ab gaug, on que·m venha ...
No farai,
quar non ai
dig qual plag en prenha.

VI.

D?aiso·m farai plaideiaire:
qui·n amor ha son esper,
no·s deuria tardar gaire,
tan com l?amors n?a lezer;
que tost chai
blancs en bai
cum flors sobre lenha;
e val mai
qui·l fag fai
ans qu?als la·n destrenha.?

VII.

Ben ha tengut dreg viatge
l?auzels lai on e·l tramis,
et ill envia·m mesatge
segon que de mi formis:
?Molt mi platz,
so sapchatz,
vostra parladura;
et aujatz,
que·l diguatz,
so don mi pren cura.

VIII.

Fort mi pot esser salvatge
quar s?es lonhatz mos amis,
c?anc ioi de negun linhatge
no vi que tan m?abelis;
trop viatz
fo·l comiatz,
mas, s?ieu fos segura,
mais bontatz
n?agr? asatz:

per qu?ieu n?ai rancura.

IX.

Que tan l?am de bon coratge,
c?ades, s?eu entredormis,
ab lui ai en guidonatge
ioc e ioi e gaug e ris;
e·l solatz
c?ai em patz
no sap creatura,
tan quan iatz
e mos bratz
tro que·s trasfigura.

X.

Tostems mi fo d?agradatge,
pos lo vi et ans que·l vis,
e ges de plus ric linhatge
non vueill autr?aver conquis;
mos cuidatz
es bos fatz;
no·m pot far tortura
vens ni glatz
ni estatz
ni cautz ni freidura.

XI.

Bon?amors ha un uzatge
co·l bos aurs, quan ben es fis,
que s?esmera de bontatge
qui ab bontat li servis;
e crezatz
c?amistatz
cascun iorn meillura:
meilluratz
et amatz
es cui iois s?aura.

XII.

Dous auzels, vas son estatge
m?iretz, quan venra·l matis,
e diguatz l?en dreg lengatge
de qual guiza l?obedis.?
Abrivatz
n?es tornatz,
trop per gran mezura
doctrinatz,
emparlatz
de bon?aventura.

- letto 594 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/fratta-18>